

Practical Law:**Rambam, Laws of Prayer, Ch. 2**

הלכה

הרמב"ם הלכות תפלה פרק ב'

(1) On Sabbaths and Festivals, in the Amidah prayer of each of the four prayer services of the day, a person recites seven blessings: the first and last three [as always], and a middle blessing related to that day. On Sabbaths, he concludes the middle blessing with the words; [מקדש השבת] Who sanctifies the Sabbath. On Festivals, he concludes it with; [מקדש ישראל והזמנים] Who sanctifies the Jewish People and the festive seasons. If it is both the Sabbath and a Festival, he concludes it with; Who sanctifies the Sabbath, the Jewish People, and the festive seasons. On Rosh HaShanah, he concludes it with; King over all the world, Who sanctifies the Jewish People and the day of Remembrance. If it is also the Sabbath, he concludes it with; King over all the world, Who sanctifies the Sabbath, the Jewish People, and the day of Remembrance. (2) To which [prayer services] does this apply? To the evening, morning, and afternoon prayers. But in the additional [*mussaf*] prayer of Rosh HaShanah, a person recites nine blessings: the first three and last three of every day, and three middle blessings. The first of the middle blessings discusses God's Kingship; the second, remembrance; and the third, the shofar. And he finishes each of them with a related conclusion.

א בשבתות ובימים טובים מתפלל שבע ברכות בכל תפלה ותפלה מארבע תפלות של אותו היום. שלש ראשונות ושלש אחרונות וברכה אמצעית מעין אותו היום בשבתות חותמין בברכה אמצעית מקדש השבת וברגלים חותם בה מקדש ישראל והזמנים ואם היה שבת ויום טוב חותמים בה מקדש השבת וישראל והזמנים בראש השנה חותמין בה מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון ואם היה שבת חותם בה מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון: ב במה דברים אמורים בתפלת ערבית ושחרית ומנחה אבל תפלת המוספין של ראש השנה מתפלל תשע ברכות שלש ראשונות ושלש אחרונות של כל יום ושלש אמצעיות ראשונה מן האמצעיות ענינה מלכות שניה זכרונות שלישית שופרות וחותם בכל אחת מהן מענינה:

VAYAKHEL FOR THURSDAY NIGHT

ויקהל ליל ששי

צירוף יהוה

כז וְרַבְרָבִיָּא אֵיתִיאוּ יְת אַבְנֵי בּוֹרְלָא וְיֵת אַבְנֵי אֶשְׁלָמוּתָא

כז וְהַנְּשֹׂאִם הִבִּיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֵת

(27) And the leaders brought the *shoham* stones, and the [specific precious]

RASHI

רש"י

(27) וְהַנְּשֹׂאִם הִבִּיאוּ — *Rav Natan says: Why was it that the leaders were the first to make donations for the inauguration of the Altar (see Numbers 7:2), while when it came to the work of the Sanctuary, they were not the first to donate? But [their initial intention was good, for] they said: "Let the people give all the donations that they have to give, and whatever is*

(כז) וְהַנְּשֹׂאִם הִבִּיאוּ. אָמַר ר' נתן מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכת המזבח בתחלה ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחלה אלא כר אמרו נשיאים יתנדבו

לְשִׁקְעָא בְּאִפּוֹדָא וּבַחֹשֶׁנָּא:
 כח וְיֵת בּוֹסְמָא וְיֵת מִשְׁחָא
 לְאַנְהוּרֹתָא וּלְמִשְׁחָא דְרִבּוּתָא
 וְלִקְטֹרֶת בּוֹסְמִיָּא: כט כָּל גְּבֵר
 וְאַתְתָּא דְאַתְרֵי לְבַהוֹן עֲמַהוֹן
 לְאַיְתָּאָה לְכָל עֲבֻדְתָּא דִּי פְקֻד
 יִי לְמַעֲבַד בִּידָא דְמֹשֶׁה
 אִיתְיָאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְדִבְתָּא
 קְדָם יִי: ל וְאָמַר מֹשֶׁה לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל חֲזוּ דְרַבִּי יִי בְּשׁוּם
 בְּצִלְאֵל בֶּר אֹרֵי בֶר חוּר
 לְשִׁבְטָא דִּיהוּדָה: לא וְאַשְׁלֵם
 עֲמִיָּה רוּחַ נְבוּאָה מִן קְדָם יִי
 בְּחַכְמָתָא בְּסוּכְלִתְנֹו וּבְמַדְעָ
 וּבְכָל עֲבִידָא: לב וְלֹאֲלַפָּא
 אוּמְנֹון לְמַעֲבַד בְּדַבְּבָא
 וּבְכִסְפָּא וּבְנַחְשָׂא:

אֲבְנֵי הַמְּלֵאִים לְאִפּוֹד וְלַחֹשֶׁן: כח וְאֶת־
 הַבָּשָׂם וְאֶת־הַשֶּׁמֶן לְמָאֹר וְלַשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: כט כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
 נָדַב לִבָּם אֶתֶם לְהֵבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה
 אֲשֶׁר צִוִּה יְדוּהָ לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיְדוּהָ: פ שלישי שני כשהן
 מחוברים ל ויאמר משה אל־בני ישראל ראו
 קרא ידוה בשם בצלאל בן־אורי בן־חור
 למטה יהודה: לא וימלא אתו רוח אלהים
 בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה:
 לב ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף

stones to fill [their housings], for the *eifod* and the breastplate, (28) And the spice and the oil — for illumination, for the Anointment Oil and for the perfume incense. (29) Every man and woman whose heart made them desirous to bring [items] for all the work that the Lord had commanded through Moshe to do — the Children of Israel brought as a donation to the Lord. (30) And Moshe said to the Children of Israel: See! The Lord has called by name Betzaleil son of Uri son of Chur of the tribe of Yehudah, for the purpose; (31) And He filled him with a Divine Spirit, with wisdom, understanding and knowledge, and with [the ability for] all craftsmanship, (32) And to [be able to] weave in a skilled manner and to

RASHI

missing we will complete.” [However,] when the people had given everything that was required — as the verse says (36:7 below), “And the efforts [of bringing the materials] yielded sufficient amounts for them [...and (even) having some left over]” — so the leaders said, “What can we do now?!” So they “brought the shoham stones, ...” (our verse). This is why when it came to the Altar, the leaders were the first to donate. And because they had been remiss in coming forward at the outset [of the Sanctuary's inauguration], a letter (ו) was omitted from their name, which thus appears here as והנשאם (Bemidbar Rabbah 12:16). (30) **Chur** — He was the son of Miriam

רש"י

צבור מה שמתנדבים ומה שמחסרין אנו משלימין אותנו כיון שהשלימו צבור את הכל שנא' והמלאכה היתה דים אמרו נשיאים מה עלינו לעשות הביאו את אבני הזהב וגו' לכה התנדבו בחניפת המזבח תחלה ולפי שנתעצלו מתחלה נחסרה אות משמם והנשאם כתיב: (ל) חור. בנה של מרים היה:

לג ובאומנות אבן טבא
 לאשלמא ובנגרות אעא
 למעבד בכל עבדת אומנון:
 לד ולא לפא יהב בלביה הוא
 ואהליאב בר אחיסמך לשבטא
 דדן: לה אשלם עמהון
 חכימות לבא למעבד כל
 עבדת נגר ואמן וציר בתכלא
 ובארגונא בצבע זהורי
 ובנוצא ומחי עבדי כל עבידא
 ומלפי אומנון: א ועבד
 בצלאל ואהליאב וכל גבר
 חכים לבא דיהב יי חכמא
 וסוכלתנותא בהון למדע
 למעבד ית כל עבדת פלחן
 קודשא לכל די פקד יי:
 ב וקרא משה לבצלאל
 ואהליאב ולכל גבר חכים

וּבְנֵה־שֵׁט׃ לג וּבַחֲרַשְׁת׃ לְמַלְאֵת
 וּבַחֲרַשְׁת׃ עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכֶת
 מַחֲשָׁבֶת׃ לד וְלַהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא
 וְאַהֲלִיאֵב בֶּן־אַחִיסַמֶּךְ לְמִטֵּה־דָן׃ לה מְלֵא
 אֶתֶם הַכֹּמֵת־לֵב לַעֲשׂוֹת פֶּל־מְלָאכֶת
 חֲרָשׁ ׀ וְחֹשֶׁב וְרִקְם בְּתַכְלֵת וּבְאַרְגָּמָן
 בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִשְׁשׁ וְאַרְגַּ עֵשִׂי פֶל־
 מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֶת׃ לו א וְעָשָׂה
 בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל ׀ אִישׁ חֵכֶם־לֵב
 אֲשֶׁר נָתַן יְדוּהַ חֲכָמָה וְתְבוּנָה בְּהִמָּה
 לַדַּעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־פֶּל־מְלָאכֶת עֲבַדַּת
 הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְדוּהַ׃ ב וַיִּקְרָא
 מֹשֶׁה אֶל־בְּצִלְאֵל וְאֶל־אַהֲלִיאֵב וְאֶל פֶּל־

work with gold, silver and copper; (33) And to cut stones to be set, and to carve wood — indeed to do every skilled craft. (34) And He [also] gave him and Aholiav son of Achissamakh from the tribe of Dan — the ability to teach [others]. (35) He filled them with wisdom of heart, to perform all the craft of a carver, a pattern-maker and an embroiderer with [wool dyed] green[ish-blue], [wool dyed] purple, strips of [wool dyed] crimson and linen, and of a weaver — those who do all types of work and who perform all types of crafts. **36** (1) And Betzaleil and Aholiav, together with every wise-hearted man whom the Lord had bestowed with wisdom and understanding to know how to execute all the work [necessary] for the Holy Service — shall do all that the Lord had commanded. (2) And Moshe called to Betzaleil and to Aholiav and to every one

RASHI

[Moshe's sister] (Sotah 11b). (34) **Aholiav** — was from the tribe of Dan, of the lowlier of the tribes stemming from the maidservants [Bilhah and Zilpah, as opposed to those that

stemmed from the foremothers, Rachel and Leah]. However, here in the work of the Sanctuary, the Omnipotent equalized him with Betzaleil, who was from the greater of the tribes [namely, Yehudah (see verse 30 above)]. This, to fulfill the verse (Job 34:19), "and the

רש"י
 (לד) וְאַהֲלִיאֵב. מִשְׁבֵּט דָן מִן הַיְרֻדִין שְׁבִטְשֵׁטִים
 מִבְּנֵי הַשְּׁפָחוֹת וְהַשְּׁוֹהוּ הַמְּקוּם לְבְּצִלְאֵל לְמַלְאכֶת
 הַמְּשָׁכָן וְהוּא מְגֻדְלֵי הַשְּׁבִטִים לְקִים מִדֵּי שְׁנָאֵמֵר

לְבַא דִּיהֵב יִי חֲכַמְתָּא בְּלִבֵּיהּ
 כָּל דְּאַתְרֵעֵי לִבֵּיהּ לְמִקְרַב
 לְעִבְדְתָא לְמַעַבְדּוֹ יִתִּיהּ:
 ג וְנִסִּיבוּ מִן קִדְשׁ מֹשֶׁה יֵת כָּל
 אֲפֻרְשׁוֹתָא דִּי אִיתִיאוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְעִבְדֵת פְּלִחָן קוּדְשָׁא
 לְמַעַבְדּוֹ יֵתָּה וְאֲנֹן מִיתָן לִיהּ
 עוּד נְדָבְתָא בְּצַפֵּר בְּצַפֵּר:
 ד וְאִתּוּ כָּל חֲכִימֵיָא דְעִבְדִּין יֵת
 כָּל עִבְדֵת קוּדְשָׁא גְבֵר גְבֵר
 מְעַבְדְתִיהּ דְאֲנֹן עִבְדִּין:
 ה וְאִמְרוּ לְמֹשֶׁה לְמִימַר מִסְגָּן
 עֲמָא לְאִיתָאָה מִסֵּת פְּלִחָנָא
 לְעִבְדְתָא דְפִקְדּוֹ יִי לְמַעַבְדּוֹ
 יֵתָּה: ו וּפְקֹד מֹשֶׁה וְאֲעִבְרוּ
 כְּרוּזָא בְּמִשְׁרֵיתָא לְמִימַר גְבֵר
 וְאִתְתָּא לֹא יַעֲבֹדוּן עוּד
 עִבְדְתָא לְאֲפֻרְשׁוֹת קוּדְשָׁא
 וּפְסִק עֲמָא מְלֵאִיתָאָה:

אִישׁ חֶכֶם-לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְדוּהַ חֲכָמָה בְּלִבּוֹ
 כָּל אֲשֶׁר נִשְׂאוּ לְבוֹ לְקִרְבָּה אֶל-הַמְּלָאכָה
 לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: ג וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת
 כָּל-הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְמַלְאכֹת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם
 הֵבִיאוּ אֵלָיו עוּד נְדָבָה בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר:
 ד וַיָּבֹאוּ כָּל-הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל-
 מְלָאכֹת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלָאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר-הֵמָּה עֹשִׂים: ה וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר מֵרַבִּים הָעַם לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה
 לְמַלְאכָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְדוּהַ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ:
 ו וַיִּצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר
 אִישׁ וְאִשָּׁה אַל-יַעֲשׂוּ עוּד מְלָאכָה
 לְתִרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּפְּלֵא הָעַם מִהֵבִיא:

of the wise-hearted men in whose heart the Lord had bestowed wisdom — everyone whose heart had been inspired to draw near to the work to do it. (3) And they took from before Moshe, all the donations that the Children of Israel had brought for the work [necessary] for the Holy Service, to do it. And [the people] continued to bring donations to him every single morning. (4) And all the wise men who were executing the holy work, came — each of them from his work that he was doing, (5) And they spoke to Moshe, saying: The people are bringing more than is needed for the work of the service which the Lord commanded to do. (6) So Moshe commanded that they proclaim throughout the camp, saying: Let no man or woman do any more work for the holy donation!

RASHI

nobleman not recognized before the poor.”
 (Tanchuma 13) (5) מְדֵי הָעֲבֹדָה — [meaning]
more than is needed for the work. (6) ויכלא

רש"י
 ולא נפר שׁוֹעַ לִפְנֵי דָּל: (ה) מְדֵי הָעֲבֹדָה. יוֹתֵר
 מִכְדֵי צִוְרָךְ הָעֲבֹדָה. (ו) ויפלא. לְשׁוֹן מְנִיעָה:

— [this term] denotes holding back.

ז ועבדתא הות מסת לכל
עבדתא למעבד יתה ויתרת:
ח ועבדו כל חפימי לפא
בעבדי עבדתא ית משכנא
עשר יריען דבוץ שזיר ותכלא
וארגונא וצבע זהורי צורת
כרובין עובד אמן עבד יתהון:
ט ארכא דיריעתא חדא עסרין
ותמניא אמין ופותיא ארבע
אמין דיריעתא חדא משחתא
חדא לכל יריעתא: י ולפף ית
חמש יריען חדא עם חדא
וחמש יריען לפף חדא עם
חדא: יא ועבד ענובין דתכלא
על ספתא דיריעתא חדא
מסטרא בית לופי כן עבד

ז והמלאכה היתה דים לכל-המלאכה
לעשות אתה והותר: ס רביעי ח ויעשו
כל-חכם-לב בעשי המלאכה את-המשכן
עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה
אתם: ט ארך היריעה האחת שמנה
ועשרים באמה ורחב ארבע באמה
היריעה האחת מדה אחת לכל-היריעת:
י ויחבר את-חמש היריעת אחת אל-אחת
וחמש יריעת חבר אחת אל-אחת: יא ויעש
ללאת תכלת על שפת היריעה האחת

And the people stopped bringing. (7) And the efforts [of bringing the materials] yielded sufficient amounts for them for all the work needed to be done — and [even] having some left over. (8) All the wise-hearted among those doing the work, made the Sanctuary out of ten curtains [made from] linen twined together with [wool dyed] green[ish-blue], [wool dyed] purple and strips of [wool dyed] crimson — they made them with a pattern of cherubim woven [into the fabric]. (9) Each curtain had a length of twenty-eight cubits and the width of each curtain was four cubits. Every one of these curtains had the same measurement. (10) And he joined the five curtains, each to the next; then he joined the [other] five curtains, each to the next. (11) And he made loops of [wool dyed] green[ish-blue] along the margin

RASHI

רש"י

(7) והמלאכה היתה דים לכל המלאכה —
[literally, our verse reads, “And the work was
sufficient for them for all the work,” the
meaning here being:] And the work of
bringing [all the various donated materials]

(7) והמלאכה היתה דים לכל המלאכה. ומלאכת
ההבאה היתה דים של עושי המשכן. לכל
המלאכה של משכן לעשות אותה ולהותר. והותר.
כמו והכבד את לבו. והכות את מואב:

yielded sufficient amounts for the Sanctuary artisans to complete any work necessary for the
[construction of the] Sanctuary — and even having some left over. [I.e., the suffix ם in the
word דים denotes the third person plural namely, “them,” referring to the Sanctuary artisans].
והותר — [An infinitive form] similar to [the word והכבד in] (verse 8:11 above), והותר
“and kept hardening his heart” (see Rashi there); and [the word והכות in] (II Kings 3:24),
“and kept smiting Moav.”

בְּסִפְתָּא דִּירִיעָתָא בְּסִטְרָא בֵּית
 לֹפִי תְּנִיחָא: יב חֲמִשִּׁין עֲנוּבִין
 עֲבַד בִּירִיעָתָא חֲדָא וְחֲמִשִּׁין
 עֲנוּבִין עֲבַד בְּסִטְרָא דִּירִיעָתָא
 דְּבֵית לֹפִי תְּנִיחָא מְכוּנָן
 עֲנוּבֵיָא חֲדָא לְקַבֵּל חֲדָא:
 יג וְעֲבַד חֲמִשִּׁין פּוֹרְפִין דְּדִהָב
 וְלַפָּף יָת יְרִיעָתָא חֲדָא עִם
 חֲדָא בְּפוֹרְפֵיָא וְהוּהּ מִשְׁכָּנָא
 חָד: יד וְעֲבַד יְרִיעָן דְּמַעוּזֵי
 לְפָרְסָא עַל מִשְׁכָּנָא חָד עֶשֶׂר
 יְרִיעָן עֲבַד יְתֵהֵן: טו אֲרָכָא
 דִּירִיעָתָא חֲדָא תְּלַתִּין בְּאַמִּין
 וְאַרְבַּע אַמִּין פּוֹתִיא דִּירִיעָתָא
 חֲדָא מִשְׁחָתָא חֲדָא לְחָד עֶשֶׂר
 יְרִיעָן: טז וְלַפָּף יָת חֲמֵשׁ יְרִיעָן
 לְחֹד וְיָת שִׁית יְרִיעָן לְחֹד:
 יז וְעֲבַד עֲנוּבִין חֲמִשִּׁין עַל
 סִפְתָּא דִּירִיעָתָא בְּסִטְרָא בֵּית
 לֹפִי וְחֲמִשִּׁין עֲנוּבִין עֲבַד עַל

מְקַצָּה בַּמַּחְבֵּרֶת כֵּן עָשָׂה בְּשִׁפְת הַיְרִיעָה
 הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֵּרֶת הַשְּׁנִיית: יב חֲמִשִּׁים
 לְלֹאֵת עָשָׂה בִּירִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים
 לְלֹאֵת עָשָׂה בְּקַצָּה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֵּרֶת
 הַשְּׁנִיית מְקַבֵּילֹת הַלְּלֹאֵת אֶחָת אֶל-אֶחָת:
 יג וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קָרְסֵי זָהָב וַיַּחְבֵּר אֶת-
 הַיְרִיעֹת אֶחָת אֶל-אֶחָת בְּקָרְסִים וַיְהִי
 הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: פ יד וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עֲזִים
 לְאַהֲל עַל-הַמִּשְׁכָּן עֲשֵׂתֵי-עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
 עָשָׂה אֹתָם: טו אָרְךְ הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים
 בָּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רָחֵב הַיְרִיעָה הָאֶחָת
 מִדָּה אֶחָת לְעֶשְׂתֵי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת: טז וַיַּחְבֵּר
 אֶת-חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבַד וְאֶת-שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת
 לְבַד: יז וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת חֲמִשִּׁים עַל שִׁפְת
 הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֵּרֶת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת

of the single curtain that was at the [innermost] edge of a joined group [of five curtains]. [Then] he did likewise along the margin of the curtain that was at the [innermost] edge of the second joined group [of five curtains]. (12) He made fifty loops upon one curtain, and he made fifty loops along the edge of the curtain that was [innermost] to the second joined group [of five curtains]. Each loop [was positioned] to correspond exactly to its counterpart [on the curtain facing it]. (13) And he made fifty golden clasps, and he joined the [two groups of] curtains one to the other with these clasps, the Sanctuary [covering] thereby becoming one. (14) And he made curtains of goats' hair, to act as a canopy over the Sanctuary [covering]. He made eleven of these curtains. (15) Each curtain had a length of thirty cubits, and four cubits was the width of each curtain. [Each of] the eleven curtains had the same measurement. (16) And he joined together five of these curtains as a separate [group], and the [other] six curtains as [another] separate [group]. (17) And he made fifty loops along the margin of the curtain that was at the [innermost] edge of [one of] the joined group [of curtains], and he made fifty loops along the margin of the curtain [at

סִפְתָּא דִּירֵיעָתָא דְּבֵית לֹפִי
תְּנִיטָא:

עֲשֵׂה עַל־שֹׁפֵת הַיְרִיעָה הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִית:

the innermost edge] of the second joined group [of curtains].

VAYAKHEL FOR FRIDAY

ויקהל ליום ששי

יח וַעֲבַד פּוֹרְפִין דְּנַחְשָׂא
חֲמִשִּׁין לְלַפְפָּא יְתַּ מִּשְׁכַּנָּא
לְמַהוּי חַד: יט וַעֲבַד חוּפָּאָה
לְמִשְׁכַּנָּא מִשְׁכֵי דְּדַכְרֵי מִסְמְקֵי
וְחוּפָּאָה מִשְׁכֵי דְּסִסְגוֹנָא
מִלְעָלָא: כ וַעֲבַד יְתַּ דְּפִיא
לְמִשְׁכַּנָּא דְּאֵעֵי שְׁטִין קִימִין:
כא עֲשֵׂר אַמִּין אַרְכָּא דְּדַפָּא
וְאַמְתָּא וּפְלִגוֹת אַמְתָּא פּוֹתִיא
דְּדַפָּא חַד: כב תְּרִיתִין צִירִין
לְדַפָּא חַד מִשְׁלֵבִין חַדָּא לְקַבֵּל
חַדָּא פִּן עֲבַד לְכָל דְּפִי
מִשְׁכַּנָּא: כג וַעֲבַד יְתַּ דְּפִיא
לְמִשְׁכַּנָּא עֲסָרִין דְּפִין לְרוּחַ
עֲבַר דְּרוּמָא: כד וְאַרְבַּעִין
סְמְכִין דְּכֶסֶף עֲבַד תַּחַת
עֲסָרִין דְּפִין תְּרִין סְמְכִין תַּחַת
דְּפָא חַד לְתְּרִין צִירוּהֵי וְתְּרִין
סְמְכִין תַּחַת דְּפָא חַד לְתְּרִין
צִירוּהֵי: כה וְלִסְטֵר מִשְׁכַּנָּא
תְּנִיטָא לְרוּחַ צְפוֹנָא עֲבַד

יח וַיַּעַשׂ קָרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת־
הָאָהֳלָ לְהִיתָ אֶחָד: יט וַיַּעַשׂ מִכְסֵה לְאָהֳלָ
עֶרְתָ אֵילָם מְאֻדָּמִים וּמִכְסֵה עֶרְתָ תַּחְשִׁים
מִלְמַעְלָה: ס חֲמִישִׁי כ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקָּרְשִׁים
לְמִשְׁכַּן עֲצֵי שֹׁטִים עֲמֻדִים: כא עֲשֵׂר אַמֹּת
אָרְךָ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֲצֵי הָאָמָּה רַחֵב הַקָּרֶשׁ
הָאֶחָד: כב שְׁתֵּי יָדָת לְקָרֶשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֵבֵת
אַחַת אֶל־אַחַת פֶּן עֲשֵׂה לְכָל קָרְשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן: כג וַיַּעַשׂ אֶת־הַקָּרְשִׁים לְמִשְׁכַּן
עֲשָׂרִים קָרְשִׁים לְפָאתָ נִגְבַּ תִּימָנָה:
כד וְאַרְבַּעִים אֲדָנִי־כֶסֶף עֲשֵׂה תַּחַת עֲשָׂרִים
הַקָּרְשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד
לְשְׁתֵּי יָדָתֵי וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ
הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָתֵי: כה וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן
הַשְּׁנִיתָ לְפָאתָ צְפוֹן עֲשֵׂה עֲשָׂרִים קָרְשִׁים:

(18) And he made fifty copper clasps, to join together this [goats' hair] canopy, to become one. (19) And he made a cover for the canopy, of rams' skins [dye]d red, and on the top, a cover of *tachash* skins. (20) And he made the planks for the Sanctuary, out of acacia wood, [to be positioned] upright, (21) Each plank [was] a height of ten cubits and the width of each plank was one and a half cubits. (22) Each plank had two tenons [projecting down from its bottom surface], exactly aligned one to the other. He did so for all of the Sanctuary's planks. (23) Thus did he make the planks for the Sanctuary: Twenty planks for the southern side; (24) And he made forty silver sockets [to be seated] underneath the twenty planks. Two sockets [sat] underneath one plank, to [house] its two tenons. Then two sockets underneath the next plank, to [house] its two tenons. (25) And he made twenty planks for the second side wall of the